

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2716202250
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2716202250.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľuboslava Vanková a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Eva Behranová v právnej veci žalobcov: 1. I. C., narodený X.X.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, O., Česká republika, 2. P. C., narodená XX.X.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, O., Česká republika, obaja žalobcovia zastúpení splnomocnenkyňou: JUDr. B. Q., so sídlom P. XXX/XX, B., Česká republika, proti žalovanému: X. C., narodený X.X.XXXX, bytom P. XX, Z. F. Z. V., zastúpený advokátom: Mgr. Miroslav Pavlík, so sídlom Podjavorinská 1922/9, Nové Mesto nad Váhom, o zaplatenie 55.750 Kč s príslušenstvom, o odvolaní žalobcov proti výrokom II., III. rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 3C/83/2016-280 zo dňa 22.7.2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd výrokmi II., III. rozsudku súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovaný má nárok voči žalobcom na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokmi I. žalobu zamietol, výrokmi II. žalovanému oproti žalobcom priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, výrokmi III. rozhodol, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník a výrokmi IV. svedkovi Ing. X. C., narodenému XX.X.XXXX, bytom O., Q. ulica, číslo popisné XXXX/XX, nepriznal nárok na svedočné.

2. Rozsudok označený v záhlaví v napadnutých výrokoch II., III. súd prvej inštancie právne odôvodnil použitím ustanovení § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že žalobcovia sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 3.5.2016 v spojení s doplnením žaloby doručeným súdu prvej inštancie dňa 3.6.2017 domáhali uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť im sumu 55.750 Kč s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 55.750 Kč od 21.1.2015 do zaplatenia titulom náhrady škody. Súd prvej inštancie žalobu pre neunesenie dôkazného bremena žalobcov k výške škody, uznaniu časti nároku na náhradu škody vo výške 6.700 Kč a zániku časti pohľadávky zo žalovanej sumy 55.750 Kč zamietol. Vecne potom argumentoval súd prvej inštancie plným úspechom žalovaného v konaní.

3. Proti výrokmi II., III. rozsudku súdu prvej inštancie označeného v záhlaví podali odvolanie žalobcovia z dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedli, že po skúsenosti so súdom prvej inštancie, s prieťahmi, so zlým vedením konania sudkyňou JUDr. Janou Butašovou, s jej odborným pochybením, s menením právneho názoru a s neschopnosťou obhájiť neskôr prijatý, s porušovaním zásady procesnej ekonomie, s aroganciou a s hulvátskym konaním k splnomocnenkyňi žalobcov a svedkovi, nemajú žalobcovia dôveru v slovenskú justíciu, a preto nemajú záujem na vedení odvolacieho konania. Žalobcovia nevidia ako spravodlivé, aby cestou nákladov priznaných súdom prvej inštancie mali financovať chyby sudkyne neschopnej rozhodnúť, organizovať konanie, viesť ho tak, ako to sudcom ukladá Civilný sporový poriadok. Už vôbec nepovažujú žalobcovia

za spravodlivé, aby niesli náklady za pojednávanie, ktoré bolo predčasne ukončené pre ohlásenú bombu v súdnej budove (10.4.2019) a za pojednávanie, ku ktorému sudkyňa nezabezpečila včasné odoslanie zásielky (3.5.2019). Žalobcovia navrhujú, aby boli zbavení povinnosti platiť náklady konania a aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III. zrušil.

4. K odvolaniu žalobcov sa vyjadril žalovaný. Vo vyjadrení uviedol, že žalobcovia v priebehu celého prvoinštančného konania nepreukázali žiadnym spôsobom, na akých veciach im škoda vznikla a v akej výške a že táto škoda bola skutočne spôsobená žalovanými. V nadväznosti na Uznanie dlhu a dohodu o splátkach zo dňa 20.1.2015 uvádzajú, že tento nemá právne náležitosti uznania dlhu, nakoľko v ňom absentuje dôvod vzniku dlhu. Zo strany žalobcov došlo k opakovanému nerešpektovaniu ustanovení Civilného sporového poriadku. Žalobcami namietané prieťahy v súdnom konaní, nedodržanie zásady hospodárnosti konania, či odbornej úrovne konania, boli spôsobené výlučne neznalosťou Civilného sporového poriadku na strane žalobcov a ich splnomocnenkyne. Žalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III. potvrdil.

5. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. m) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozhodnutie v napadnutých výrokoch v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutých výrokoch II., III. vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

7. Žalobcovia sa podanou žalobou domáhali od žalovaného zaplatenia sumy 55.750 Kč s príslušenstvom titulom náhrady škody. Súd prvej inštancie žalobu zamietol, žalovanému priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník a napokon svedkovi Ing. X. C. nepriznal nárok na svedočné. Proti zamietnutiu žaloby žalobcovia odvolanie nepodali, proti nepriznaniu nároku na svedočné svedok odvolanie nepodal. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcov bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne priznal žalovanému voči žalobcom nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v celom rozsahu.

8. Podľa § 255 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa úspechu vo veci (ods. 1). Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (ods. 2).

9. Podľa § 262 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (ods. 1). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (ods. 2).

10. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) charakteristická pre sporové konanie, ktorá je premietnutá v ustanovení § 255 Civilného sporového poriadku ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania,

príčom úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu vo veci je doplnená zásadou zodpovednosti za zavinenie, ktorá je vyjadrená ustanovením § 256 Civilného sporového poriadku. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) charakteristická pre sporové konania sa uplatní tak, že neúspešná strana je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy konania, ktoré úspešnej strane vznikli. Ide o náhradu všetkých trov, ktoré sú preukázané, odôvodnené, účelne vynaložené a ktoré vznikli v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t. j. víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Plný úspech v spore môže mať žalobca aj žalovaný. Žalobca má plný úspech v spore, ak súd jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie. Žalovaný má plný úspech v spore, ak bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá. Preto ak v danom prípade súd prvej inštancie žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietol, platí, že žalovaný mal plný úspech v spore. K rovnakému záveru dospel aj súd prvej inštancie v preskúvanom rozhodnutí, keďže žalovanému priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu.

11. Súd rozhoduje o trovách konania bez návrhu, keďže trovy konania predstavujú súčasť celého súdneho procesu, t. j. tak ako má súd povinnosť rozhodnúť o veci samej, tak má aj povinnosť rozhodnúť o trovách konania. Výrok o nároku na náhradu trov konania obsahuje každé rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Výrok o nároku na náhradu trov konania musí byť súčasťou rozhodnutia, a to aj vtedy, ak sa v konaní úspešná strana svojím výslovným prejavom, nevzbudzujúcim pochybnosti, nároku na náhradu trov konania vzdá, obdobne aj v prípade, ak trovy konania strane nevznikli. O priznanom nároku na náhradu trov konania rozhoduje súd pri vyhlásení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Súd rozhoduje len o nároku na náhradu trov konania, nie o plnení, t. j. vo výroku o tomto nároku neuvádza, že je neúspešná strana povinná zaplatiť náhradu trov konania druhej strane. V súhrne to znamená, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie aj bez návrhu, a to sudca v rozhodnutí, ktorým sa končí konanie a o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Správne preto postupoval súd prvej inštancie, keď vo veci plne úspešnému žalovanému priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu, t. j. v rozsahu 100 % s tým, že až v ďalšom štádiu rozhodovania o trovách konania tohto sporového konania bude o konkrétnej výške trov konania žalovaného rozhodovať súdny úradník súdu prvej inštancie.

12. Podstatou odvolacej argumentácie žalobcov bolo vyjadrovanie nesúhlasu s rozhodnutím vo veci samej, ktorým bola ich žaloba zamietnutá, s rozhodnutím o nepriznaní svedočného, keď žalobcovia v odvolaní rozsiahlym spôsobom odôvodňovali, prečo nepodali odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej a proti rozhodnutiu o nepriznaní znalečného, pričom opakovane v odvolaní poukazovali na nesprávnosť postupu zákonnej sudkyne vo veci a jej neodbornosť pri rozhodovaní sporu, čo viedlo žalobcov k získaniu nedôvery v slovenskú justíciu. Túto odvolaciu argumentáciu nepovažuje odvolací súd za opodstatnenú, keďže vo vzťahu k sporovým stranám náhrada trov konania plní funkciu kompenzačnú vyplývajúcu zo skutočnosti, že trovy konania sa strane nahrádzajú. Tiež plní funkciu preventívnu, keďže nevyhnutnosť vzniku trov každého sporového konania do určitej miery preventívne pôsobí proti svojvoľnému a šikanóznemu uplatňovaniu alebo bráneniu domnelých subjektívnych práv na súde. Napokon náhrada trov konania plní aj funkciu sankčnú, ktorá súvisí s celkovou náhradou trov konania protistrany. Vzhľadom na vyššie uvedené, by bolo nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovanému tak, ako žiadali žalobcovia v odvolaní, a to i napriek neúspechu žalobcov v spore a úspechu žalovaného v spore, popretím všetkých troch funkcií náhrady trov konania s dôrazom na tradičný princíp, podľa ktorého tomu, kto je v práve, nemôže byť vedenie sporu na škodu. Len vyjadrovanie nesúhlasu žalobcami v odvolaní s postupom sudkyne vo veci a jej rozhodovacej činnosti totiž nemôže byť dôvodom na zbavenie povinnosti neúspešných žalobcov zaplatiť náhradu trov konania úspešnému žalovanému tak, ako žiadali žalobcovia v odvolaní. Pokiaľ žalobcovia namietali priznanie nároku na náhradu trov konania za pojednávania nariadené na dni 10.4.2019 a 3.5.2019, je i táto odvolacia námietka neopodstatnená, keďže o konkrétnej výške trov konania, ktoré vznikli žalovanému, bude rozhodované až na základe rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania, vydaného súdnym úradníkom a proti ktorému rozhodnutiu o výške náhrady trov konania (po jeho vydaní a doručení) môže strana sporu podať sťažnosť. Odvolací súd tak nezistil žalobcami tvrdené dôvody pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovanému.

13. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III. v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

14. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný, a preto jemu zásadne v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia.

15. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).